

בעניין:

1. תנו לחיות לחיות (ע"ר)

2. אנונימוס – עמותה לזכויות בעלי-חיים

שתייהן באמצעות עו"ד יוסי וולפסון ו/או נטע יגר
ו/או לימור קרוכמל-שניידר ו/או שגיב לוי
מהמחלקה המשפטית של תנו לחיות לחיות
רחוב דב פרידמן 8, ת.ד. 3602, רמת-גן 52136
טל': 03-6241776, פקס': 03-6241779
נייד (עו"ד וולפסון): 052-2598773

העותרות

-- נ ג ד --

1. מנהל השירותים הווטרינריים במשרד החקלאות

באמצעות ב"כ מפרקליטות המדינה
רחוב סלאח אלדין 29, ירושלים
טל': 02-6466590, פקס': 02-6467011

2. חב' דה לוי תוצרת חקלאית בע"מ

3. חב' איילות תוצרת חקלאית בע"מ

שתייהן באמצעות עו"ד אמיר רנן
רחוב כנרת 5, ת.ד. 909, בני-ברק 5110804
טל': 03-5788770, פקס': 03-5788771

4. עגלי טל שיווק בקר בע"מ

5. ראשי בקר בע"מ

6. משק תמיר נהלל בע"מ

7. משק אלי לוין

ארבעתם באמצעות ב"כ ממשרד עו"ד גיל להב
רחוב השילוח 4 (בית מישורים), ת.ד. 6907, פי"ת 4934829
טל': 03-6128040, פקס': 077-5558075

8. בקר תנובה – שותפות מוגבלת רשומה

באמצעות ב"כ איתמר ענבי ואח'
ממשרד ש. פרידמן ושות', עורכי דין
רחוב סחרוב 9, ת.ד. 15065, חיפה 3508409
טל': 04-8546666; פקס': 04-8546677
דוא"ל: haifa@friedman.co.il

9. בית מטבחיים דבאח בע"מ

10. סאלח דבאח ובניו בע"מ

11. בקר וכבשים דבאח בע"מ

שלושתן באמצעות ב"כ עו"ד גילי שפר ואחרים
ממשרד בן ארי, פיש סבן ושות'
רחוב מעלה השחרור 15, חיפה 3328439
טל': 04-8371505, פקס': 04-8370231

12. אמפ"י התאחדות מפטמים ישראלית

באמצעות ב"כ המשיבות 2-3.

המשיבים

תצהיר נוסף מטעם העותרות בעקבות הפרטים הנוספים שהגישו המשיבות 2, 3 ו-12

בהתאם לתקנה 13 לתקנות סדר הדין בבית המשפט הגבוה לצדק, תשמ"ד-1984, מתכבדות העותרות להגיש תצהיר נוסף לעניין העובדות הנובעות מהפרטים הנוספים שמסרו המשיבות 2, 3 ו-12 (להלן: "קבוצת דה-לוי") ביום 16.4.2018.

הטענות הכלכליות בתצהיר התשובה של קבוצת דה-לוי נטולות יסוד

1. כתב התשובה של קבוצת דה-לוי כולל טענות רבות על שוק הבשר בישראל, על היקף המתפרנסים מהמשלוחים החיים, ותסריטים אפוקליפטיים על פגיעות ענק במשק, בתעסוקה ובצרכנים (במיוחד צרכני הבשר הלא כשר) אם יומרו המשלוחים החיים במשלוחי בשר.

מרבית הנתונים בכתב התשובה של קבוצת דה-לוי מובאים ללא הפניה למקור כלשהו, וחלק ניכר מהם תמוהים על-פניהם, אם לא מופרכים.

כדי לסבר את האוזן: כיצד, למשל, מתיישבת הטענה שבכל הובלה בתוך ישראל מובלים 10 בני בקר או 30 כבשים (ע' 14 ו-23 לנספח ז לכתב התשובה) עם נתונים של קבוצת דה-לוי עצמה (בע' 5 לנספח ו לכתב התשובה) על הובלות של 71-108 עגלים או 226 טלאים במשאית?

לאור זאת, ביקשו העותרות את מקורות הנתונים עליהם בונה קבוצת דה-לוי את טיעונה.

2. התשובה לכל בקשותיה של העותרת לקבלת מקורות לנתונים היתה ש"אין צורך לפרט". נטען שהמקורות נמסרו בכתב התשובה ובחוות-הדעת הכלכלית שנספחה לו – ולא כן. לגבי אף אחד מהנתונים ביחס אליהם ביקשו העותרות פרטים נוספים לא מובא מקור כלשהו – לא דו"ח של הלמ"ס, לא סקר, לא שנתון כלכלי או כל אסמכתא אחרת. בכל הכבוד למומחיותו של המומחה, לא מדובר במספרים שיכולים להיות אגורים בראשו בלבד!

3. העובדה שהמספרים בכתב התשובה של קבוצת דה-לוי נשאבו, כנראה, מהאוויר, היא אולי הסיבה לכך שנתוני היסוד שהובאו בכתב התשובה אינם מתיישבים עם נתונים רשמיים.

כך, לפי חוות-הדעת הכלכלית (נספח ז) היקף הייצור של בשר בקר טרי בישראל לשנת 2015 נאמד בקרוב ל-78 אלף טון, מהם 68.5 אלף טון בשר לא כשר. בסעיף 91 לכתב התשובה מובא נתון אחר, לפיו 33 אלף טון מהבשר הטרי שנמכר בישראל הוא בשר לא כשר. נתונים אלו סותרים זה את זה, וסותרים נתונים שהביאה המדינה בפני בית המשפט בבג"ץ 3986/16, לפיהם כמות הבשר משחיטה בישראל של עגלים מקומיים ומיובאים גם יחד עמדה בשנת 2015 על 23.45 טון בשר – כשר ולא כשר כאחד. לפי נתוני המדינה באותו הליך, קיים עודף היצע בשוק הבשר הלא כשר, המביא לכך שבשר לא כשר נמכר במחירי הפסד של 20%.

תגובת המדינה בבג"ץ 3986/16 אפנדי נ' משרד הכלכלה מצורפת כנספח ע/44. ר' ס' 44 ו-77.

4. בהיעדר ביסוס, אסמכתאות ומקורות, כל הטיעון הכלכלי שבלב כתב התשובה של קבוצת דה-לוי מתברר כמגדל הפורח באוויר – וקורס.

הסדרי הפיקוח שקבוצת דה לוי נסמכת עליהם מתבררים כימרה ריקה מתוכן

5. עמוד תווך נוסף בטיעון של קבוצת דה-לוי הוא הרגולציה העצמית המגולמת ב"אמנה" של "פורום יבואני המקנה" (נספח ב לכתב התשובה). גם עמוד תווך זה קורס לאור התשובות של קבוצת דה-לוי לבקשה לפרטים נוספים.

6. ראשית, מי מחויבים ל"אמנה"? קבוצת דה-לוי נשאלה מי חברים בפורום, ולא היה לה מענה. כל שיכלה לומר הוא ש"מדובר בפורום וולונטרי המתכנס לפי הצורך. בישיבת ספטמבר 2016 בה הוקם ויוסד הפורום השתתפו 8 יבואנים". כלומר, לא מדובר בגוף עם חברות מסודרת אלא בפורום נזיל, שמשותפו משתנים ועלומים, ולא ברור מי בכלל התחייב ל"אמנה".

7. שנית, לעניין הוראות ה"אמנה", אחד הנדבכים החשובים בה הוא "אחראי הבריאות" המלווה כל משלוח ימי. אלא שלפי הפרטים הנוספים (סעיף 5.2), "אחראי הבריאות" במשלוחים מאירופה (כל המשלוחים של קבוצת דה-לוי הם מאירופה) אינו וטרינר.

קבוצת דה-לוי נשאלה מה הציוד הווטרינרי, התרופות והאמצעים להמתת חסד שעומדים לשימוש של "אחראי הבריאות" לטיפול בבעלי החיים במהלך ההפלה. בתשובה הפנתה קבוצת דה-לוי למסמך הכולל רשימה של תכשירים וטרינרים המועמסים על האוניה (נספח 3 לפרטים הנוספים). התכשירים כוללים תרופות אנטיביוטיות, תכשירים אנטי-דלקתיים, משככי כאבים ועוד, בעלי התוויות שונות, ושרובם ניתנים בהזרקה. **כיצד מי שאינו וטרינר מסוגל ומוסמך לבצע את האבחנות ואת בחירת הטיפול בתכשירים אלו? בנוסף, הרשימה אינה כוללת ולו אמצעי אחד להמתת חסד!**

8. שלישית, לעניין יישום האמנה: אחד הנדבכים של האמנה הוא דרישה מפורטת לתייעוד, שחייב להתלוות לכל משלוח (עמודים 18-19 לנספח ב לכתב התשובה). קבוצת דה-לוי התבקשה להביא דוגמאות לתייעוד שהיא מנהלת לפי הוראות אלו. עיון בתייעוד (נספח 4 לפרטים הנוספים) מלמד שהוא מכסה רק שתיים מתוך עשר הנקודות שבסעיף 1(ה)(2) לאמנה (נקודות ג) ו-ד)). ה"אמנה" מחייבת גם ניהול של "יומן מסע" שיכלול שורה ארוכה של פרטים ויונהל בהתאם לכללים טכניים מדוקדקים. נספח 4 לפרטים הנוספים אינו כולל יומן מסע כאמור – לא מבחינת הפרטים המהותיים ולא מבחינת אופן הניהול הטכני.

מתברר, אם כן, שהמחויבות של קבוצת דה-לוי ל"אמנה" היא מהפה והחוצה.

9. רביעית, לעניין הפיקוח: קבוצת דה-לוי מתהדרת בפיקוח עצמאי של "גוף פיקוח בינלאומי" (סעיף 65 לכתב התשובה). כשנשאלה כיצד נעשה הפיקוח בשלבי ההובלה היבשתית באירופה, בהעמסה לאוניה ובמהלך המסע הימי – התחמקה קבוצת דה לוי מתשובה ישירה, ובמקום זאת הפנתה לנספח ו' לכתב התשובה ולאחר האינטרנט של הקבוצה (סעיף 9 לפרטים הנוספים). באתר האינטרנט, בכתובת <http://animal-welfare.de-levie.com> מופיעים 41 דו"חות פיקוח, וכולם מתייחסים אך ורק לפריקת האוניות בישראל ולהובלה לתחנת ההסגר. אף לא דו"ח אחד מתייחס למסע היבשתי באירופה, להעמסה לאוניה או למסע הימי.

עולה, אם כן, מהפרטים הנוספים שבמסגרת הרגולציה העצמית אין ניטור ופיקוח כלשהם על המשלוחים החיים עד להגעה לנמל בישראל.

10. חמישית, העותרות ביקשו לבדוק את איכות הפיקוח. דו"ח הגוף המפקח, שצורף לכתב התשובה, כולל סקירה של מספר משאיות שעל כל אחת מהן הועמסו עשרות בעלי חיים (יותר ממאתיים באחת מהן). משאיות גדולות במיוחד דרושות כדי להוביל מספרים כאלו של בעלי-חיים בצפיפות המותרת לפי תקנות צער בעלי חיים (הגנה על בעלי חיים) (הובלת בהמות), תשס"ו-2006 – אולם הדו"ח לא מציין את שטח המטען של המשאיות. קבוצת דה-לוי נשאלה לגבי הנתון שהושמט – והתחמקה: התשובה המדהימה (סעיף 16 לפרטים הנוספים) היא שקבוצת דה-לוי לא יודעת את גודל המשאיות שהיא משתמשת בהן!

11. לסיכום נקודה זו: **טענות קבוצת דה-לוי בדבר רגולציה עצמית מוקפדת ומערך ניטור מקצועי, מתגלות כריקות מתוכן.**

הטחת האשמות חסרות יסוד בעותרות והשתלחות בהן

12. עיקר הנפח של המסמך שהגישה קבוצת דה-לוי אינו פרטים נוספים, אלא מוקדש להטחת בוך בעותרות, תוך ניצול לרעה של הליכי משפט וחריגה מהסגנון הראוי לכתבי טענות משפטיים.

13. כבר בכתב התשובה השתמשה קבוצת דה-לוי כלפי העותרות בשפה משתלחת ובשלל שמות תואר מבזים, תוך ניסיון להסיט את הדיון משאלת החוקיות של המשלוחים החיים לדיון אד-הומינם בעותרות, וליצור אווירה שלילית כלפיהן.

מרבית שמות התואר שהוטחו בעותרות הם בבחינת הבעה גסה של דעה – וקבוצת דה-לוי רשאית ליהנות מחופש הדעה, גם אם מדובר בדעות חריגות ותלושות ובסגנון פרוע.

אולם קבוצת דה-לוי לא הסתפקה בכך והטיחה בעותרות גם טענות עובדתיות קשות בדבר שקרנות, אלימות ופריעת חוק (סעיף 15 לכתב התשובה) ובדבר מעשים חמורים של בלימת רכב לפני משאיות של הובלת בעלי-חיים כך שהמשאית תבלום בפתאומיות ובעלי החיים ייפלו זה על זה. לגבי האשמות אלו ביקשו העותרות פרטים נוספים – וקבוצת דה-לוי לא היתה מסוגלת למסור פרטים כאלו.

14. לעניין ה"שקרנות" – מספר הפרסומים של העותרות ביחס למשלוחים החיים מגיע בוודאי למאות ואף לאלפים – באינטרנט, בדפוס, במדיה חברתית ובתקשורת. קבוצת דה-לוי לא הצביעה ולו על אי-דיוק אחד באיזה מהפרסומים האלו!

בצר לה הביאה הקבוצה פליטת פה בודדה של פעילה שמתוארת בפרטים הנוספים (סעיף 1.37) "נציגת העותרות" אף שידוע לקבוצה היטב שאינה קשורה לעותרות אלא לארגון אחר.

משלא יכלה להוכיח את האשמותיה, פנתה קבוצת דה-לוי לטענה ש"גם אחרים אמרו אותו דבר" והביאה הודעה לעיתונות של משרד החקלאות – שאף היא אינה מתייחסת לעותרות. ההודעה מתייחסת לדיווחים על תמותה על אוניה של משלוחים חיים. להבנת העותרות מקור המידע בגורמים אמינים בתעשייה שביקשו לשמור על אנונימיות, ושנתמך בפעילות חריגה של האוניה. המידע הגיע גם לידי העותרות, אשר בחרו שלא לפרסמו בהיעדר בסיס גלוי למידע.

יש להדגיש שמהודעת משרד החקלאות (נספח 1) לא עולה שהדיווחים היו שקריים. כל שעולה מההודעה הוא ששלטונות פורטוגל לא ידעו על אירוע חריג על האוניה ושהיבואן הכחיש אירוע כזה. בכך התמצתה בדיקתו של משרד החקלאות את המידע – וייתכן שאף אין לו כלים מעבר לכך כדי לעמוד על המתרחש על האוניות!

אין זה חדש או מפתיע שהרשויות אינן יודעות מה קורה על אוניות המשלוחים. כך, למשל, בדבריו בפני הוועדה המייעצת לצער בעלי חיים התייחס נציג האיחוד האירופי למקרה בו משלוח כבשים מרומניה לירדן נדחה בידי השלטונות הירדניים עקב תמותה של אלפי כבשים. הנציג הודה שלאיחוד האירופי נודע על המקרה רק מהעיתונות ומדיווחים של ארגונים לא ממשלתיים, ושלא היה שום דיווח לגביו בערוצים הרשמיים שנועדו לנטר את המשלוחים.

מצורף תמליל הדיון של הוועדה המייעצת לצער בעלי חיים מיום 24.10.2017 (החלקים מהדיון שהתנהלו באנגלית) – מסומן בנספח ע/45. הקטע הרלוונטי הוא בעמוד החמישי.

15. קבוצת דה-לוי חוזרת בה במשתמע מהאשמת העותרות ב"אלימות", וחלף זאת מאשימה אותן ב"הסתה". ומה העלתה קבוצת דה-לוי בחיפוש אחרי התבטאויות מסתות? סרטון שהעלתה גולשת (ולא אחת העותרות) ובו רואים התקנת נזם עם לוחית באפו של עגל, כדי למנוע ממנו לינוק מאמו. קצה הלוחית משונן, כדי שאם העגל ינסה לינוק, השוליים המשוננים יכאיבו לפרה ויגרמו לה להתרחק. הגולשת שהעלתה את הסרטון – ושוב: מדובר באזרחית פרטית ולא באחת העותרות – תיארה את הפרקטיקה כ"שטנית". עוד מביאה קבוצת דה-לוי תגובות בודדות ("טוקבקים") של גולשים – כשרק במקרה אחד מובא קישור ממנו עולה שהטוקבק הוא לסרטון בערוץ היוטיוב של העותרת 2. הטוקבקים האחרים הם מרחבי האינטרנט. חלק מהטוקבקים מכוערים וחמורים – אך מדובר במקרים בודדים. כל-כך חסרו לקבוצת דה-לוי תגובות מתלהמות, שהיא כללה גולשת שביטאה את כאבה במלים "למות...!" (למות, לא להרוג), וגולשים שהתייחסו בתגובותיהם למוגלה המצוי בחלב ("תאים סומטיים" בלשון התעשייה). מיצג (לא של העותרות) שכלל בראשי בעלי-חיים מתעשיית המזון, כדי להנכיח את מותם במרחב הציבורי, מפרשת הקבוצה כ"איום מאפיונרי" (!!!). עוד מביאה הקבוצה סרטון המתאר את חיי הסבל של אפרוחים מהסרט הנע במדגרה ועד ההובלה למשחטה. את כותרת הסרטון "זה לא ייפסק עד ש...!" היא מפרשת כהסתה לאלימות (!) אף שמלות השיר ברקע הסרטון הן "it's not going to stop till you wise up" והמסר של ברור – זה לא ייפסק עד שאנשים יפסיקו לאכול בשר עוף.

16. ביחס לטענה שהעותרות הן "פורעות חוק" מתלוננת קבוצת דה-לוי על תיעוד וידיאו שנעשה במשק של קבוצת דה-לוי ושמתעד הפרות קשות של חוק צער בעלי-חיים. התיעוד לא נעשה בידי העותרות, אך ככל הידוע להן, וקבוצת דה-לוי לא טוענת אחרת, לא התקיימו בו היסודות הנדרשים כדי שיעלה כדי הסגת גבול פלילית או אזרחית.

17. באשר לבדיה לפיה העותרות שלחו כלי רכב שיגרמו למשאיות הובלה לבלימת פתאום – קבוצת דה-לוי לא מצליחה לספק, אף שנשאלה, ולו נתונים כלליים על המקום או הזמן שאירע ולו אחד מהאירועים הללו – אף שהחתום על התצהיר טוען (סעיף 13.1 לפרטים הנוספים) כביכול היה עד בעצמו למקרה כזה.

18. באין טענה ממשית כנגד העותרות, פונה קבוצת דה-לוי להאשים את העותרות בהשוואת המשלוחים החיים לשואה, שמרבית משפחתו של הח"מ נספתה בה, ושאריתה היתה לפליטים. הכיכד?

קבוצת דה-לוי טוענת שהמונח "משלוחים חיים" מהווה השוואה לשואה. אולם בחוות דעת, שקבוצת דה-לוי עצמה צירפה כנספח ג לתצהיר התשובה שלה, עושה המומחה שימוש חוזר ונשנה במונח "משלוחים חיים". גם המדינה משתמשת במונח זה (ולא רק בעתירה זו – ראו בנספח ע/44, המצורף לתצהיר זה, בסעיף 44). ולא בכדי: המונח "משלוחים חיים" אינו אלא המונח המקובל בעולם לפרקטיקה נשוא עתירה זו (live transports באנגלית). ראו גם את השימוש במונח "משלוח" בתקנה 13 לתקנות צער בעלי חיים (הגנה על בעלי חיים) (הובלת עופות), תשע"ב-2011. הטרנספורטים של יהודים בשואה, לעומת זאת, מעולם לא כונו "משלוחים חיים".

הביטוי "משלוחים חיים" הוא אכן ביטוי קשה – אך לא בשל השוואה לשואה, אלא מעצם מהותו. כרגיל אנו חושבים על משלוח כמשלוח של סחורות דוממות (כגון פיצריה המציעה שירות משלוחים). משלוח של יצורים חיים הוא קשה במהותו, ולא בכדי נתפס ככזה.

עוד טוענת קבוצת דה-לוי שהשימוש במונח "מסעות מוות" בפרסום של העותרות מהווה השוואה לשואה. שוב מדובר בתיאור עובדתי של המסעות הכרוכים בתמותה עצומה. שוב מדובר במונח שכלל לא נעשה בו שימוש ביחס לשואה (ואולי קבוצת דה-לוי חושפת כאן לא רק זילות של השואה אלא בורות לגבי ההיסטוריה של עמנו ומערבבת את המונח עם צעדות המוות שהנהיגו הנאצים בעת נסיגתם?).

זילות השואה איננה רק בהשוואות פשטניות, מהסוג הנפוץ לצערנו בישראל, בהן כל דבר ודבר שקול לשואה. זילות השואה היא גם בשימוש הדמגוגי בהאשמה "הוא השווה את זה לשואה!", כדרך לחסום דיון ענייני ולהיחלץ מכל ביקורת. כואב ומצער שזו דרכה של קבוצת דה-לוי.

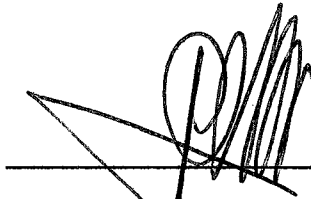
22 באפריל, 2018

יוסי וולפסון, עו"ד
ב"כ העותרות

ת צ ה י ר

אני החתומה מטה, גברת יעל ארקין, נושאת ת.ז. 022208532, לאחר שהזהרתי כי עלי לומר את האמת כולה ואת האמת בלבד, וכי אם לא אעשה כן אהיה צפוי לעונשים הקבועים בחוק, מצהירה בזה לאמור:

1. תצהירי זה ניתן בתמיכה לאמור בתצהיר הנוסף בעקבות הפרטים הנוספים מטעם המשיבות 2, 3 ו-12 בבג"ץ 7622/15 תנו לחיות לחיות נ' מנהל השירותים הווטרניים.
2. הריני משמשת כמנכ"לית עמותת תנו לחיות לחיות.
3. העובדות המפורטות בעתירה, בנוגע לעותרת ולפניויתה הן אמת. שאר העובדות הן אמת למיטב ידיעתי והבנתי.
4. זה שמי, זו חתימתי, ותוכן תצהירי אמת.

יעל ארקין

אישור

אני הח"מ, עו"ד יזהר רגב, מאשר כי בתאריך 22.4.2018 הופיעה בפניי גברת יעל ארקין המוכרת לי אישית, וחתמה על תצהיר זה לאחר שהזהרתי אותה, כי עליה להצהיר את האמת, וכי היא צפויה לכל העונשים הקבועים בחוק, אם לא תעשה כן.

יזהר רגב, עו"ד
מ.ה. 67647